

Gripa ucigașă

Gripa ucigașă

Este o zi oarecare de vineri și stai la volanul mașinii tale, întorcându-te acasă. Aprinzi radioul. La știri sunt date informații de mică importanță: într-o țară îndepărtată au murit trei persoane de o oarecare gripă încă necunoscută.

Nu dai multă atenție informației...

Luni când te trezești, auzi că nu mai sunt trei, ci 30.000 de morți între vechile coline ale Indiei.

Specialiști de la Serviciul Național pentru Sănătate a Statelor Unite se află deja acolo pentru verificarea situației.

Măști, aceasta este știrea cea mai importantă ce ocupă prima pagină a tuturor ziarelor, pentru că nu mai este doar India, ci și Pakistanul, Iranul și Afganistanul, iar asta o spun toate agențiile de presă. O numesc “gripa misterioasă” și toți se ntreabă; “Cum o vor controla?”.

În Europa panica deja s-a declanșat cu închiderea frontierelor. Auzi la telejurnal mărturisirea unei doamne din Franța care vorbește de un pacient decedat la spital din cauza gripei misterioase. La televizor spun că odată ce ai contactat virusul, timp de o săptămână nu-ți dai seama c-ai avea ceva. Urmează patru zile de dureri teribile după care are loc decesul.

Și Regatul Unit închide granițele, însă prea târziu. A doua zi președintele Statelor Unite închide la rândul-i frontierele, pentru a evita contagiarea populației, până-n momentul în care se va găsi antidotul.

În ziua următoare lumea se duce la biserică rugându-se pentru găsirea soluției medicale salvatoare. Intră cineva și spune: “Ascultați la radio ultimele știri!”. Două femei au murit la New York. Acum pare că întreaga lume a fost contaminată. Oamenii de știință lucrând non stop încearcă să găsească antidotul, dar pare că nu este posibil mai nimic. În sfârșit știrea atât de mult așteptată: a fost descifrat codul ADN-ului acestui virus. Se poate realiza și apoi produce pe scară largă antidotul. Este nevoie de sângele cuiva care să nu fi fost niciodată infectat și se dă știrea că toată lumea fuge la spitalul cel mai apropiat pentru a face examene hematologice. Te duci și tu cu toată familia, împreună cu vecinii, întrebându-te: “Ce va urma? Să fie asta sfârșitul lumii?”.

La spital, după efectuarea examenelor, iese un medic strigând un nume. Cel mai mic dintre fiii tăi ce se află lângă tine, te apucă de haina și-ți spune: “Tată, este numele meu!”. Înainte de a avea vreo reacție îți iau copilul iar tu strigi: “Așteptați!”. Ei îți răspund: “Totul va fi bine, sângele lui este curat, sângele lui este pur. Credem că are tipul de sânge potrivit”. După cinci minute medicii ies strigând și râzând de bucurie. Este pentru prima oară că-i vezi veseli după o lungă săptămână de muncă încordată și groază generală. Medicul cel mai în vârstă se apropie de tine și-ți spune: “Putem să stăm de vorba un moment?... Nu știam că donatorul va fi un copil și de aceea trebuie să semnați aceste hârtii pentru a putea recolta sângele”. În timp ce citești formularul îți dai seama că nu este specificată cantitatea de sânge și-ntrebi: “Cât sânge?”...

Surâsul dispare de pe fața medicului care-ți răspunde: “Nu ne gândeam c-ar fi vorba de un copil. Nu am fost pregătiți pentru o astfel de eventualitate... Va trebui să-l folosim pe tot!”...

Nu-ți vine să crezi și-ncerci să reacționezi: “Dar, doctore...” în timp ce medicul continuă să-ți zică: “Nu înțelegeți, este vorba de un tratament salvator pentru întreaga omenire! Vă rog să semnați, avem nevoie de tot sângele”. Tu întrebi disperat: Dar nu puteți face o transfuzie?” iar răspunsul este: “Dacă vom găsi alt sânge pur, o vom face... Semnați? Vă rugăm! SEMNAȚI !!!!!!!”.

Mut și fără a-mi mai simți degetele de la mână care strâneau pixul, SEMNEZ. Te întreabă: “Doriți să vă vedeți copilul?” Te duci la sala de urgențe unde te așteaptă baiețelul, care-ți spune: “Tată, mamă, ce se întâmplă?” Îi iei mânuța și îi spui: “Fiule, mama Ta și eu te iubim foarte mult, te iubim și nu vom îngădui niciodată să se întâmple ceva ce nu-i necesar, înțelegi?” și când doctorul se întoarce și spune: Îmi pare rău dar trebuie să-ncepem, în toată lumea oamenii mor”, tu ai fi plecat? Ai fi putut întoarce spatele copilului tău lăsându-l acolo?... în timp ce el îți spune: “Tată, Mamă, de ce mă părăsiți?”...

După o săptămână, în timp ce faci slujba pentru evocarea fiului tău, unii stau pe la casele lor, alții n-au venit pentru că au preferat să meargă la plimbare sau pe stadion la meci în timp ce alții participă la ceremonie cu un surâs fals prefăcându-se că-i interesează cât de cât durerea ta. Ai vrea să oprești întreaga ceremonie și să strigi: “Fiul meu a murit pentru voi !!!! Chiar nu vă pasă deloc?”... Uneori asta vrea să ne spună Dumnezeu: “Fiul meu a murit pentru voi și voi nu înțelegeți cât de mult vă iubesc?”